

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

07 ינואר 2014

עת"א 13-12-63340 היועץ המשפטי
לממשלה נ' ועדת השחרורים ואח'

1

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד – סג"נ
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט צבי דותן
העותר

היועץ המשפטי לממשלה

נגד

1. ועדת השחרורים בגוש מרכז
2. דימיטרי פומין

המשיבים

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד גל רוזנצוויג
המשיב 2 ובא כוחו עו"ד אהרון תומר

פרוטוקול

ב"כ העותר: חוזר על העתירה.

ב"כ המשיב 2: עיינתי בכתב התשובה. הוועדה לא חרגה בהחלטתה ממתחם הסבירות ומשכך לא נראה שיש מקום להתערבות בימ"ש נכבד זה בהחלטה. העיקרון הכללי שחל על סוגיית השחרור על תנאי כאשר המשיב ריצה שני שליש ממאסרו הינו עיקרון שלום הציבור הקבוע בסעיף 3 לחוק שחרור על תנאי, נכון שלאסיר לא עומדת זכות קנויה לשחרורו ממאסר, המשיב עשה זאת בפני הוועדה ושכנע את הוועדה כי אינו מסכן את שלום הציבור ותנאי השחרור מדברים בעד עצמם. כל בעלי התפקידים בשב"ס שנפגשו עם המשיב וחיוו דעתם ביניהם עו"ס, מפקד הכלא והאגף, טענו כי מדובר באדם שלוקח אחריות מלאה על מעשיו. כמו כן, מדובר באדם ללא דפוסים עבריינים בולטים וחשוב שאף אחד מהגורמים לא נתן חוות דעתו על מסוכנותו של המשיב וכי קיימת מסוכנות שצפויה ממנו בין בשחרורו המוקדם ובין במועד השחרור. הוועדה שקלה מסקנותיה בין היתר לאור התנהגותו הטובה של המשיב בין כותלי הכלא והוא הפיק תועלת מהטיפול בעמותת אפשר עובר למאסרו, הוא החל טיפול שיקומי במשך 3 חודשים בעמותת אפשר. עצם כניסתו למאסר מנעה את סיום השיקום וזה לא נסתר מעיני הוועדה ועל כן התירה את שחרורו המוקדם במספר תנאים אשר בין היתר ישוב להמשך הטיפול השיקומי באותה מסגרת עמותת אפשר. משכך, ראתה לנכון לשחררו מוקדם יותר.
מצטט מהחלטת הוועדה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

07 ינואר 2014

עת"א 63340-12-13 היועץ המשפטי
לממשלה נ' ועדת השחרורים ואח'

1 זהו מאסרו הראשון של המשיב. כל ההתקשות של העותר להמשיך ריצוי מאסרו של המשיב מבלי
2 לאפשר לחייב אותו באפיק שיקומי כלשהו סותרת את כוונת המחוקק לשחרור על תנאי אשר
3 מטרתה להבטיח את שלום הציבור לאחר שחרורו.

4
5 ב"כ העותר: נציגת רשי"א אומרת שהוא לא זקוק לטיפול וממזער מחומרת מעשיו.

6
7 ב"כ המשיב: תכלית המאסר הינו עונשי ולא הרתעתי, מה יותר טוב לציבור לשלמו יתווסף למאסר
8 גם הליך שיקומי, וימנע עבירות מהמשיב.

9 נשאלת השאלה מה תהיה התוצאה אם תתקבל העתירה, המשיב ימשיך לרצות את תקופת מאסרו
10 הקצרה. המשיב ממזער את הגדרתו כעבריין אבל לא את חומרת מעשיו. 3 חודשים אינם מספיקים
11 בהליך השיקומי.

12 אם המשיב ימשיך לרצות את תקופת מאסרו הקצרה מבלי לחייב אותו בהליך שיקומי כלשהו.
13 ניתנה למשיב אפשרות של תקופת מבחן בת חודש בעמותת אפשר.

14
15
16 **פסק דין**

17 המשיב מרצה מאסר ראשון במשך 10 חודשים בגין הרשתתו בעבירות של נהיגה, כאשר רשיון
18 הנהיגה שלו פקע, נושא תיק פ"ל 3231-10-12 (בימ"ש לתעבורה בפ"ת) ובגין נהיגה בשכרות ובזמן
19 פסילה נושא תיק פ"ל 1793-11-12 (בימ"ש שלום לתעבורה בת"א).

20 ביום 26/12/13 החליטה המשיבה 1 (להלן: הועדה) לשחרר את המשיב על תנאי בתנאי שיפנה עם
21 שחרורו לעמותת אפשר על מנת להמשיך בתהליך גמילה מאלכוהול, בתנאי מעצר בית לילי, ובתנאים
22 נוספים כפי שנקבעו בסיפא ההחלטה.

23 החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו.

24 ב"כ העותר טוען בכתב העתירה כי שגתה הועדה כאשר התעלמה מכך שמדובר באסיר רצידיביסט
25 ומסוכן לציבור שמסוכנותו לא פחתה בהעדר השתתפות בהליך טיפולי לגמילה מאלכוהול במהלך
26 מאסרו.

27 ב"כ העותר מפנה לדוחות גורמי הטיפול בעותר במהלך מאסרו, אשר הוצגו בפני הועדה וצורפו
28 לעתירה, לפיהם המשיב אמנם מודה בביצוע העבירות נושא מאסרו אך ממזער מחומרת מעשיו
29 וטוען כי אין לו בעיית אלכוהול והוא לא זקוק לטיפול משימוש באלכוהול.

30 ב"כ העותר למד מהתנהגות של המשיב כי מדובר בלקיחת אחריות רק מהפה אל החוץ ומסוכנותו
31 של המשיב בהעדר טיפול נותרת בעינה, שכן הוא לא הוכיח, סיכויי שיקום אמיתיים, גם אם ישתלב
32 בהליך טיפולי בעמותת אפשר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

07 ינואר 2014

עת"א 63340-12-13 היועץ המשפטי
לממשלה נ' ועדת השחרורים ואח'

1 בייכ המשיב מתנגד לביטול החלטת הועדה נושא העתירה וטוען, כי המשיב השתתף בהליך טיפולי
2 בעמותת אפשר לאחר ביצוע העבירות נושא מאסרו, והטיפול הופסק רק בעקבות תחילת ריצוי
3 מאסרו של המשיב. לטענת בייכ המשיב, אכן המשיב לא סבור כי הוא זקוק לטיפול גמילה מאלכוהול
4 שכן על פי דבריו הוא שותה לשכרה רק לעיתים רחוקות, כפי שטען בפני הועדה.
5 עיון בהחלטת הועדה נושא העתירה מעלה כי לא התעלמה מחוות דעת גורמי הטיפול במשיב בין
6 כותלי בית הסוהר לפיה המשיב אינו רואה עצמו כעבריין ולא רואה עצמו כמכור לאלכוהול. עם זאת
7 התרשמה הועדה כי המשיב הפיק תועלת נפשית מהטיפול בעמותת אפשר.
8 עיון בדברים שאמר המשיב לגורמי הטיפול, כמו גם הדברים שאמר המשיב לוועדה, כפי שנרשמו
9 בעמ' 2 לפרוטוקול, מעלה כי הוא סבור שאין לו בעיה של שתיה שכן כשיוצאים שותים קוקטייל או
10 שניים. יש בדברים הנ"ל כדי לבטא חוסר הבנה של המשיב לבעיית השתייה לשוכרה ממנה הוא סובל
11 שכן בעיה זו הביאה אותו לכך שנהג בשכרות ובזמן פסילה ובקלות ראש. כך במיוחד כאשר לא
12 מדובר בפעם ראשונה שבה נהג המשיב כשהוא שיכור אלא בפעם השלישית.
13 שילוב הנתונים הנ"ל, בהעדר הליך טיפולי של המשיב בין כותלי בית הסוהר בשל סירובו להשתתף
14 בהליך טיפולי כזה, מעלה חשש לסיכון מצידו של המשיב באם יחזור וינהג בהיותו שיכור.
15 לאור כל האמור לעיל, אין בהחלטת הועדה לשחרר את המשיב על תנאי גם בתנאי שישתתף בהליך
16 גמילה מאלכוהול בעמותת אפשר, כפי שהחליטה הועדה, כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב לאור
17 עמדתו השלילית בכל הקשור לבעיית השתייה לשוכרה ממנה הוא סובל והעדר הנזקקות לטיפול בה.
18 אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הועדה מיום 26/12/13 לשחרר את המשיב על תנאי.

19
20
21

ניתן והודע היום ו' שבט תשע"ד, 07/01/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

צבי דותן, שופט

זהבה בוזמן, שופטת

אברהם טל, סג"ן
אב"ד

22
23
24